

מ"ת 32822/08/21 - מדינת ישראל נגד אימן עלאן

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 32822-08-21 מדינת ישראל נ' עלאן(עציר)
תיק חיצוני: 563426/2020

בפני	כבוד השופט רונן פיין
מבקש	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אימן עלאן (עציר)

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

כתב האישום

ביום 15/08/2021 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו ביצוע העבירות הבאות:

התפרצות למגורים לבצע עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), **גניבה** לפי סעיף 384 לחוק העונשין, **הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 ולפי סעיף 29(א) לחוק העונשין, **הסתייעות ברכב לעבור עבירה** לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961 וסעיף 29(א) לחוק העונשין, **גניבת כרטיס חיוב** לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו-1986 וסעיף 29(א) לחוק העונשין, **זיוף סימני זיהוי של רכב** לפי סעיף 413ט לחוק העונשין, **קשירת קשר לעשות פשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, **כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק** לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, **נהיגת רכב שאינו רשום באיזו - ללא היתר** עבירה לפי תקנה 578 בתקנות התעבורה תשכ"א-1961.

במסגרת כתב האישום נטען כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היה המשיב תושב השטחים ללא היתר כדין לשהייה בתחומי מדינת ישראל.

על פי הנטען, המשיב קשר קשר עם מר תאופיק כרסוע (להלן: "**השותף**") לפרוץ לבתים ולגנוב. לצורך כך השתמשו המשיב והשותף ברכב מסוג ניסאן ל"ז 82449671 לאחר שהחליפו ושמו לו לוחית זיהוי של רכב אחר, שמספרה 8957472 (להלן: "**הרכב**").

בהתאם לכתב האישום, ביום 01/09/20, המשיב והשותף הגיעו ברכב לבית משפחת חייט ברח' האופק 20 בעפולה (להלן: "הבית"), הם פרצו לבית שלא היה נעול וגנבו מתוכו ארנק ובו ארבעה כרטיסי חיוב, פנקס שיקים, מכשיר סלולר מסוג איפון 11 ותיק עור שחור. המשיב והשותף יצאו מהבית עם הרכוש הגנוב ונסעו ברכב לכלבו "גדיר" בכפר נין (להלן: "כלבו גדיר") שם רכשו מוצרים שונים באמצעות אחד מכרטיסי החיוב הגנובים בסכום כולל של 1,515 ₪.

נטען כי ניסיונם של המשיב והשותף לקנות מוצרים נוספים באמצעות כרטיס החיוב הגנוב, לא צלח כי העסקאות סורבו.

הבקשה

עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים כנגדו וזאת, בהתאם להוראות סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו- 1996 (להלן: **חוק המעצרים**).

לטענת המבקשת, המשיב נעצר בתיק זה ביום 27/07/21 בעודו מרצה מאסר הגין הרשעה מחודש אפריל בתיק אחר בעבירות שב"ח והתחזות.

לטענת המבקשת, בידיה ראיות לכאורה כנגד המשיב לביצוען של העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ובכללן: הודעת מר וגב' חייט בעלי הבית שנפרץ (להלן: "**המתלוננים**") בדבר הפריצה וגניבת הרכוש ובו כרטיס החיוב באמצעותו בוצעו עסקאות ב"כלבו גדיר". סרטון המתעד את הרכב מגיע אל הבית וחונה בחניה בזמן הפריצה לבית, סרטון מצלמות אבטחה מ"כלבו גדיר" בו נראה הרכב שזוהה במצלמה הסמוכה לבית, סרטוני מצלמות העסק של "כלבו גדיר" בהם נראים המשיב והשותף מבצעים קניות בכרטיס החיוב כרבע שעה לאחר הפריצה לבית. פלט אשראי המתעד שימוש בכרטיס החיוב באותו מועד, טביעות אצבע וגילוי ד.נ.א. של המשיב על ובתוך הרכב, ד.נ.א. של המשיב על כיפה ומשקפיים שנמצאו בתוך הרכב, טביעות אצבע של השותף מתוך הבית ועל מסכה בתוך הרכב, חו"ד מעבדה התומכת בכך שהמשיב והשותף הם המצולמים בסרטונים, דו"חות מז"פ, תע"צ, ודו"חות פעולה של שוטרים.

לטענת המבקשת, קיימת חזקה תכופה כנגד המשיב שהשתמש בכרטיס החיוב הגנוב כרבע שעה לאחר ההתפרצות.

המבקשת ציינה כי למשיב עבר פלילי מכביד הכולל 9 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים ואף בעבירות ביטחוניות.

המבקשת סבורה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום הליכים לאור נסיבות ביצוע העבירות, בשל מסוכנותו של המשיב לביטחון הציבור ורכושו באם ישוחרר ובשל היות המשיב תושב יהודה ושומרון קיים חשש כי ימלט מהדין ולא ניתן יהיה לאתר.

הדין בבקשה

במסגרת הדיון אשר התקיים בתיק ביום 23/08/21 חזרה ב"כ המבקשת על טענות הבקשה, הפנתה לראיות המפורטות בה וטענה כי הודאת המשיב לפיה במועד הרלוונטי לכתב האישום הוא היה שוהה בלתי חוקי עם עבר ביטחוני ועבירות רכוש, מקיימת עילה למעצר עד תום הליכים וממילא בהתאם להלכת קונדוס, לא ניתן לשחררו.

ב"כ המבקשת ביקשה כי בית המשפט יצפה בסרטון שהביאה איתה לדיון, המתעד את המשיב והשותף יורדים מהרכב, נכנסים למכולת ועושים שימוש בכרטיס אשראי.

ב"כ המבקשת סיימה טיעוניה בבקשה בצינה כי הגם שהמשיב נמצא במאסר עד חודש אוקטובר, עלה צורך להגיש הבקשה בעיתוי זה מחשש לשחרור מנהלי.

ב"כ המשיב טענה כי אין כל ראיה שהמשיב היה מעורב בהתפרצות לבית, שכן טביעות האצבע שנמצאו בתוך הבית הן של השותף ולא של המשיב. לטענת ב"כ המשיב, המבקשת לא הביאה ראיות אלא העלתה טענות נסיבתיות לפיהן מאחר ונמצאו ברכב טביעות אצבע של המשיב, הרי שהמשיב ביצע עם השותף את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום (ר' פרוטוקול הדיון עמ' 6 ש' 4-12). לטענת הסגורית, הסרטונים מראים כי השותף הוא שנהג ברכב וירד ממנו בכדי להיכנס ל"כלבו גדיר" יחד עם אדם אחר, אך אין הוכחה כי האדם האחר שאחר כך ישב במקום הנהג, הוא המשיב ר' עמ' 6 ש' 31-33).

בנוסף טענה ב"כ המשיב לספק במהימנות פרטים מהודעת המתלוננים ביחס למכירת האיפון הגנוב ושעת ביצוע העסקאות בכרטיס החיוב. לטענת ב"כ המשיב, מחוות הדעת שצורפה לחומר הראיות בתיק עולה כי האדם האחר הנראה בתצלומים דומה למשיב, אך חווה"ד אינה קובעת באופן וודאי כי זהו המשיב.

ב"כ המשיב הפנתה להודעות הנאשם מיום 27/07/21, 04/08/21, ו-11/08/21 לפיהן המשיב נכנס לישראל לפני שנה כדי לעבוד בכפר נין בניקיון סוסים, כי שהה בישראל שלא כדין ונהג לישון בתוך רכבים שהיו פתוחים במגרש מכוניות, כי הוא לא מכיר את השותף, הוא לא מזהה עצמו בסרטונים וכי הוא מכחיש כל קשר להתפרצות ולחשדות המיוחסים לו (ר' עמ' 7 ש' 6-24).

ב"כ המשיב עתרה כי בית המשפט יורה על שחרורו של המשיב בטענה כי אין די בחומר הראיות בכדי לקבוע כי המשיב ביצע העבירות המפורטות בכתב האישום. לטענתה, עילת המעצר בעניינם של שב"חים היא החשש מהימלטות מאימת הדין. אולם גם העובדה שיש למשיב עבר ביטחוני או עבר אחר, אין בה כדי לפגוע בזכותו להשתחרר בתנאים.

ראיות לכאורה

ראשית אציין כי בשלב זה אין בית המשפט נדרש לבחינת מהימנותן של הראיות, משקלן או דיוטן לביסוס ההרשעה. ראה לעניין זה דבריו של כבוד השופט ס. ג'ובראן בבש"פ 3796/06 רוק נ' מדינת ישראל (28.05.06):

"...כידוע, בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבושה של עילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם די בראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכנה במהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר... בית-המשפט אינו נדרש, בשלב זה, לבחינת מהימנותן של האמרות המובאות בפניו, או לבחינת משקלן האפשרי של הראיות שבפניו ואת דיוטן לביסוס ההרשעה...".

אקדים ואומר כי לאחר שעיינתי בחומר החקירה ושמעתי הצדדים בדיון, הגעתי לכלל מסקנה כי עלה בידי המבקשת להצביע על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירות נשוא כתב האישום ואנמק.

מן הטענות עולה כי אין מחלוקת למעשה כי המשיב שהה בתחומי מדינת ישראל במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כשאינן ברשותו היתר כדן.

אין מחלוקת אשר לממצאי הד.נ.א. וטביעת האצבעות של המשיב ברכב. ממצאים אלה הם ראיה לכך שהמשיב היה ברכב שתועד חונה ליד בית המתלוננים בעפולה בזמן אירוע הפריצה, והגיע כעבור זמן קצר ל"כולבו גדיר". גם אין מחלוקת אשר לתיעוד במצלמות העסק ב"כולבו גדיר" כמו גם בפלט האשראי המוכיח את שימוש שנעשה בכרטיס החיוב שנגנב מהבית.

על פי דו"ח הצפייה בחוות הדעת מהמעבדה, המשיב והשותף הם שתועדו יורדים מהרכב, נכנסים ל"כולבו גדיר" ועושים שימוש בכרטיס החיוב הגנוב.

למעשה, המחלוקת העיקרית עליה מבססת ב"כ המשיב טענתה לדחיית הבקשה, היא בשאלת מובהקות הזיהוי של המשיב בסרטונים.

לאור האמור ובשים לב להודאות הנאשם בחקירותיו אשר להיכרותו ושהותו במועדים הרלוונטיים באזור האירועים המתוארים בכתב האישום ולאור הסרטונים המתעדים את חברו של השותף כמי שמאד דומה למשיב ועל ראשו משקפיים עליהם התגלה ד.נ.א. של המשיב, מצאתי כי עלה בידי המבקשת להוכיח קיומה של תשתית ראייתית לכאורית ביחס לכלל העבירות אשר יוחסו למשיב במסגרת תיק זה.

עילת מעצר

משזו מסקנתי לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית בתיק, סבורני כי קמה למבקשת גם עילת מעצר כנגד המשיב, בגין מסוכנות.

המדובר בשווה בלתי חוקי אשר זו אינה הפעם הראשונה שהוא נכנס לתחומי מדינת ישראל מבלי שיהא בידיו אישור כניסה כדן ולמעשה הוא שפוט כיום על עבירה דומה.

בהתאם לר"פ הפלילי שבתיק, למשיב עבר פלילי מכביד הכולל תשע הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים ועבירות ביטחוניות. עברו של המשיב מלמד על מסוכנותו בכך שהוא אינו נרתע להיכנס לתחומי המדינה, שוב ושוב וללא אישור כדין, למטרות פליליות וביטחוניות.

אישום נגד תושב האזור בגין שהיה בלתי חוקית בישראל מקים חשש אינהרנטי להתחמקות מהליכי משפט על דרך של הישארות הנאשם בשטחי הרשות הפלשתינית, בהם לא פועלות רשויות האכיפה של ישראל.

ראו: **בש"פ 6781/13 קונדוס נגד מדינת ישראל (04.11.13)**, (לעיל ולהלן: "**הלכת קונדוס**").

עוד נקבע בהלכת קונדוס כי מקום שהשהיה בישראל נוצלה ואולי אף יועדה למטרות ביצוע עבירות אחרות, יש לכך משום היבט של חומרה וכי יש מקום להבחין בין מי שבעברו אך עבירות של שהיה בלתי חוקית למי שלחובתו עבר פלילי עשיר יותר.

לאור הפסיקה ובנסיבות בהן מיוחסות למשיב שורה ארוכה של עבירות רכוש, אני קובע כי קמה עילת מעצר, הן משום המסוכנות הנשקפת מן המשיב והן משעניינו במשיב תושב שטחים ועובדה זו כשלעצמה מעלה חשש להמלטות מן הדין.

יוער כי ב"כ המשיב טענה כי במידת הצורך, לאחר שתישמע החלטת בית המשפט כאן, תוצג חלופה למעצר. משזו איננה מונחת לפניי, מתייתר הדיון וההכרעה בעניין זה.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"א, 29 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.